

ՔԱԱՆՉՈՐՄԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ -

Տարեկան գիմը 10 բուդի, կէս տարվանը 6 բուդ.
Առանձին համարները 7 կօպէկով.
Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.
Մեր հայցէն. Տիֆլիս. Редакція «Мшакъ».
Կամ Tiflis. Rédition «Mschak».
Տէլէֆօն № 253.

УГУ

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ.

Նուշան Յովհաննէսեան Քարտաշեանց, Աննա և Բարսեղ Առաքելեանցներ, սրտի
ցաւով յայտնելով՝ առաջինն իր ամուսնու, երկրորդը՝ եղբօր և երրորդը իր մօր-
եղբօր՝

մահը, խնդրում են ազգականներին և բարեկամներին՝ շնորհ բերել յուղարկաւորութեանը, որ տեղի կունենայ Հինգշաբթի, ամսիս 11-ին, առաւօտեան 10 ժամին, սեփական անից, Սօլօլակ, Օրլովսկայա փողոց, Վոզնեսենսկայա փողոցի մօտ, գեպի ջդրաշէնի Աւետեաց Եկեղեցին:

Ա. Մ Ք Ի Ջ Ք Ը Ղ Ա Կ Ա Մ Ա Ր Վ Ո Ւ Հ Ո Ր Ե Ր Ա Բ Ժ Ի Ւ , ա մ ս ի ս 10 -ի ն , ե ր ե կ ո յ ե ա ն 7 ժ ա մ ի ն : 2-2

Ծաղիկ Սարգսեան, Սիմեոն, Ստեփաննոս և Յովակիմ Գովլա-
թեանները, սրտի ցաւով յայտնում են՝ առաջինը թանգազին ամուսնու, իսկ
վերջինները՝ սիրելի եղբօր՝ Վլադիկավկազում վախճանված

ՆԻԿՈՂԱՅՈՍՈՍՐՈՍՈՄԵԱՆ ԴՈՎԼԱԹԵԱՆ ՅԱՀԱՆԱՀԱՅ և ԽԱՆԱՀԱՅ ՀԱՅՈՒՄ ԵԱՆ ՏԱԿԱԼԱԹԵԱՆ ՅԱՀԱՅ մահը և Խննդրում են ազգականներին, բարեկամներին և ծանօթներին շնորհ բերել՝ սեփական տուն, Օլդինսկայա փողոց, № 31, հինգաբթի, ապրիլի 11-ին, առաւատօտեան ժամը 9 $\frac{1}{2}$, յարգելու հանգույցեալի յուղարկատորութեան հանդէսը իրանց ներկայութեամբ։ Դին կը տարվի երկաթուղու կայարանը, իսկ այնտեղից ել՝ բագու:

բականութեան ինս
բական ինստիլիգէնց
կավարները չամպա
կախ, ինքնուրզոյն և
տարածելու իրանց
գային անկախութե
րենասէրների ծրագ
ինքնուրզոյն, անկախ
միայն 1872 թւին
աջակցութեան շնոր
շին անջատվեց և
կազմեց առանձին
նոր չոփառապետի —
թեան ներքյ:

8ωλρικήσιο σερ κα
ηδεποι αγρι ανδιαστ
ριαρι γοτένωακαν εκετη
μεδε λένηρηθιμπούθητιν
ριακαν ερωτηριθιαριρε
κοριδηγ, έροληριαρι
ριακηγ ερωτηριθιαριρε
δοτεωδηρη: γηνε
ερωτηριθιαριρε έταινα
ζωμαδηγεν εκετη τη
αγρι ηρηγεμαν ζετη
ηρωανθη έταιρηρια
ερηκοι εκετηθηγενερηρη
μημανηριαμεγεν ινηρηγ
φωληριακαν ετη
εκετηθηγεν, ανηρητηγ
ζερηδητεδηγ, έταιρη
τηρη ιερηρηφ, ηρηγε
τηρη ιανηριακερ ηξ έ
εκεν, αγηλ έρηριακαν
θηρηρ: ονειδηνηρηφ ιε
δηρη ιεκετηθηγεκαν
φωμαμεγεν ανηκαν γη
τηρηθη ηρηγεμηρηφ
καη, ρογφωρηνερηρη έ

ուաջաբանի մէջ ասել
միայն նիւթեր հաւաք
պակասութեան զատն
սիրութիւններն անհնա
պէս նիւթերի պակասու
պէտք է, ուրեմն, առ
գրականութեան հետո;
վանքերի նկարագրութ

թիւնսուրից աւել բնչ
Ապա զալիս է պ. Լ.
բոնում է 261 երես (

ժամկըով: Ժողովրդակաչ
չէ մոռացվել, անտես
թիւններ, աւանդութիւն
մեն բան կայ: Այս գր
մի քանի հատ շատ սիր
էլ պիտի ասենք, որ ո
կան այսպիսի առատ
գրականութեան մէջ: Ա
համարում, որ այսուհե
արվեն՝ «Ազգագրական
գրանով մենք վերջացր
չումը, որ սի. Լալայեան
միաքն է զիտական ու
նաճանաչութեան գործ
այլ խստառամք և ժողջ չ
գործածէ այլպիսի խօս
ցիկ Գրադա, որ հար
փայլի համար:—Թէ չէ
նկարագրութիւններ ո
ձանիկեան, որ Անն քա
մի ահազին հատոր,
թիւն չունի կարծելու
թիւն տայ...

մակալութիւնից: Բօլգա-
խան և բօլգար պղզի ղե-
ռում էին պղզային ան-
կեղեցին իբրև մի միջոց
պրօպագանդան և աղ-
ան միտքը: Բօլգար հայ-
իրը—ունենալ պղզային
եկեղեցի, իրագործվեց
ուսւ կառավարութեան
հիւ, և բօլգար եկեղե-
ռունական եկեղեցոց ու
բօլգարական եկեղեցի,
էկզարիսի առաջնորդու-
որ, որ բօլգարական եկե-
ռում, և ձգտումը դուրս
եցու իրաւասութիւնից՝
դուռ յունաց տիեզե-
և յունական եկեղեցու
կան եկեղեցին հրատա-
հ կողմից իբրև հեր-
անդամ Երուսաղէմի
իօքի պատրիարքը, որոնք
եղերական պատրիարքի
ենթարկվեցին բանա-
վ յարաբերութիւնները
մէջ ընդհատվեցին և
ին:

սակէտից բօլգարական
միայն օգտագում էր այդ
ովում էր շատ նշանա-
ւակ բօլգարների գլխա-
հ կրօնական շահերն
ն,—մակէդօնական խըն-
Պօլսում նստող առան-
կութիւ—էկզարիս, միան-
ւական պատրիարքից,
նրա վրա որ և է հրա-
գարիսի ձեռքով բարո-

գում էին Մակէդօնիայում բօլգարական միու-
թեան իրէան: Սակայն բուն կրօնական տե-
սակէտից, „Հերձուածող“ մականունը այնու-
ամենայնիւ շատ էլ լաւ չէր հնչում մոլե-
ռանդ և կրօնասէր բօլգարների ականջին և
օրթօգօքս եկեղեցու հետևողներին, և այդ
պատճառով երբեմն երբեմն լինում էին ա-
ռանձնական ջանքեր վերցնել հերձուածը
և ազատել բօլգարական եկեղեցին տիեզե-
րական պատրիարքի բանագրանքից:

Ուռասատանի և Բօլգարիայի հաշտու-
թիւնից յետոյ, այդ ջանքերը աւելի լայն
ծաւալ ստացան և Բօլգարիայի նոր ձանաչ-
ված իշխանը, Ֆէրզինանդ պլրինցը, նորերս
կ. Պօլսում եղած ժամանակ, սկսեց բանակ-
ցութիւններ անել յունաց պատրիարքի հետ
յունական եկեղեցու և բօլգարական եկեղե-
ցու հաշտութեան կամ „Հերձուածը“ վե-
րացնելու մասին: Սակայն հաշտութեան
մասին սկսված այդ բանակցութիւնները,
հակառակ սպասածին, գրգուել են բօլգար
պղզի դժոգհութիւնը և արտունջը: Գրեթէ
բոլոր կուսակցութիւնները և ամբողջ բօլ-
գարական մամուլը, առանց ուղղութեան
խարութեան, բողոքում են այդ նոր ձեռ-
նարկութեան դէմ: Համարելով նրան վեա-
սակար բօլգարական պղզային շահերի հա-
մար: Յունաց պատրիարքը իբրև պիտառը
պայման հաշտութեան դնում է էկզարիսի կ.
Պօլսից տեղափոխվելը Սօֆիա: Նթէ այդ
պայմանը ընդունվի, էկզարիսը այլ ևս չէ
կարող Բօլգարիայից կառավարել Թիւքիսա-
յում գտնվող մեմերը, հետևաբար Մակէ-
դօնիան կրնկնի յունաց պատրիարքի իրա-
ւասութեան ներքոյ, իսկ այդ հանգամաները
բօլորովին ցանկալի չէ բօլգար հայրենա-
սէրների համար, որոնք ձգտում են միաց-
նել Մակէդօնիան Բօլգարիայի հետ:

էթէ իր կոչումը «այժմ ելն է», որովհետեւ զրանց առողջ գիտական ուսումնարին ենք: Եթէ «իծկօնքի» թիւն է զգումք պ. Լալայեան, ել որ նա ծանօթ չէ մեր Շնորհ արէք, մեր մէջ հին իւններից, արձանադրու-

պատմութիւնից: Սակայն նոյն կարգացողը մի որոշ բան չի ճասկանայ «Խոջալլուի գերեզման-ները» վերնագրով յօդուածից, որի մէջ վայրի-վերոյ, թերատ տեղեկութիւններ կան ու. Ըէսէ-րի շատ ճետաքրքրական սկզբումների մասին:

Այսքանով էլ վերջանում է «Հանդէսի» ինք-նուրոյն բաժինը: Դարով թարգմանականին, մենք գտնում ենք այդ բահմում երեք նշանաւոր գոր-

Դարսով էք գտնել: ծեր. 1) Իր. Վիրիխովի «Կովկասի տեղը քաղաքականիքութեան պատմութեան մէջ» (թարգ. 1. Բաբայեանցի), 2) Արթով. Պետրիկի «Սարդարանութեան պատմական զարգացումն» (թարգ. 1. Մայեանցի) և 3) Շ. Ետուոնիկ «Ուսումնական հայության պատմութեան զարգացումն» (թարգ. 1. Մայեանցի)

կեանքի և ոչ մի կողմը
կան կեցութիւն, սովորու-
ներ, խօսք ու զբոյց—ա-
ռածքին են վերաբերլում
ուն պատկերներ: Այսուղ
եղագական և ազգագրա-
նիւթեր քիչ չը կան մեր
ենք, ի հարկէ, բնական ենք
առ այդպիսի նիւթեր հա-
ն Հանդէսից մէջ. բայց
ած չենք համարի այն կո-
ղ վերաբրում է իրան և որի
դութիւն տալ ազգի ինք-
նու: Մենք չենք մոռանայ
նք տայ, որ պ. Լալայեանց
քեր իրան սիրուն, գեղե-
կաւորվում է լեզուական
«Զաւակիքի» պէս սիրուն
ալիս է և թիւրքիացի Յ.
զաքի կեանքից կազմել է
այց սակայն յաւակնու-
թէ ինքը պիտի ուղղու-
թէն կեանքի «Կրակը»:
այ մի քանի բան կրակի

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Բոլգարական անկախ եկեղեցի. — ՆԵՐԻԲԻՒՆ ՏԵ-
ՌԻԹԻԻՒՆ, ՕՐԵԳՈՐ. ՆԱՄԱԿ Բազուից. ՆԱՄԱԿ
ԾՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ. ՆԱՄԱԿ Խմբագրութեան. ՆԱ-
ՎԿ Խմբագրութեան. ՆԱՄԱԿ Խմբագրութեան.
ԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ԱՐՏԱԲԻՒՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. ՎԵՐ-
ԻՆ աեղեկութիւններ. ՆԱՄԱԿ Պարսկաստանից.
ՐԱՍՏՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ. — ԽԱՌԻՆ ՀՈՒՐԵՐ. — ՀԵՌԱԳԻՒ-
ԵՐ. — ԲՈՐՍԱ. — ՅԱԶՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱ-
ԱՄԻՐԱԿԱՆ. Էանոօդրաֆիական գրականութիւն.

ԲԱՆԱԿԱՐԱԿԱՆ

ԷՏԵԶՈՒՐԱՅԻԱԿԱՆ ԴՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ
Լ զ դ ա գ ր ա կ ա ն Հ ա ն դ է ս ւ — Լ Գ ի լ ք : Հ րա-
սարակիչ Երուանդ Լ ա լ յ ե ա ն ց . Շ ուշի , 1896.

Հաստ ժամանակ է, որ Ե. Լալայեանց յայտաւորուում էր անդադար թէ «Ազգագրական Հանուն» պիտի հրատարակէ։ Վիէնմայի Միսիթանները բաւական բէկլաններ արին պարունի այցէին, այնպէս որ մենք սպասում էինք, որ անդադարական առ առողեռականութեան ու ա-

բականից գուրս, գոնէ մի հետաքրքիր բան կը
նի: Այդպիսի ակնկալովթիւնը բնական է դառ-
և նոյն իսկ գիրքը տեսնելիս: Նա ունի ար-
քին պատկառելի գիրք: մի ստուար հասոր
16 մեծաղիր երես), որի մէջ կան հիանալի
տակերներ՝ տալված Մլիթարեանների տպա-
նում, ասլա մի բովանդակութիւն, որի մէջ
ատահում ենք Վիլյով, Լետուրնէ, Պետրի գիտ-
կանների անունները և գործերը: Արտաքին
պաւրութիւնը, կրկնում ենք, շատ լաւ է. և
նք միանգամայն գոլում ենք պլ. Լալայեանցի
ատարակչական եռանդը և անվախութիւնը
ամական զոհողութիւնների առաջ:

Ծանօթանալով «Հանդէսի» բովանդակութեան
ու, մենք միանգամայն համոզվեցանք, որ պլ. Լա-
լանց իր ոյժերից և կարողութիւնից բարձր
ոծի է ձեռնամուխ եղել:—Պրքի սկզբում հրա-
րակիչը, փոխանակ հանդարս և սահն, պարզ
ով պատմելու իր նպատակը, հրատարակու-
ան ուղղութիւնը, միաքը, մի շարք պաթե-
ական բացականչութիւններով և բանաստեղ-
կան դիմումներով ուղղում է բացատրել թէ ինչ
ուղղում անել ինքը, բայց պարզ ու որոշ ոչինչ
ասում: Նա յայտնում է, որ ազգի մէջ կայ

~~ԲՈՂԱՐՍԿԱՆ ԱՆԿԱԽ ԵԿԵՂԵՑԻ~~

Հինչև 1872 թիւը բոլգարական եկեղեց-
վանափում էր յունաց ամիենքերական պատ-
րքի իրաւասութիւնն տակ և բոլգարա-
եկեղեցին կազմում էր միայն արևել-
յանական կամ օրթոդօքս եկեղեցու մի-
ւ։ Սակայն բոլգարները ձգտելով քաղա-
յան անխախութիւնն ձեռք բերելու, ձըդ-
մ էին մի և նոյն ժամանակ և ազգա-
ինքնուրոյն եկեղեցի ունենալու և մի-
ամ ընդ միշտ ազգատվիկու յոյն հոգեւո-

Հնաձնանաշութեան զգացում» և շարունակում
Մեր այս գործն այդ զգացման արդիւնքն է
որ կոչում՝ այդ գործին զիտական ուղղու-
տալ և աշխատողների մէջ միութիւն հաս-
ելլ։ Ո՞րն է «այդ գործը»։ Այն, որ ազգը
մենում է ճանաչել իրեն և իր ազգային յառ-
իւնների վրա հիմնել ազգային զարգացու-
Դրան պիտի զիտական ուղղութիւն տայ-
նու։ Առեօր ասմառնա մըձ ուղը է այ-

ալտյեանց, անհամեստովթիւն չէ, եթէ աւելասիսենք, այդպիսի մի խոստառւմ:

Ենք կը տեսնենք պարոնի խօսքերի արժէքը: Աղջին յօդուածը կրում է «Համառօտ տեղիւն հայ ազգագրութեան» փրուն վերնագիրքը, պ. Լալայեանցն է գրել այդ յօդուածը և մէջ սեփական ոչինչ չունի: Խօսում է հինգի մասին, որոնց բերում է խորենացին, ում է այն ամենը, ինչ որ վաղուց յայտնի է սպան ուսումնասիրովների գործերից: Ամեն նորի վերաբերմամբ յօդուածագիրը բերում այսութիւններ հայ և օտար հեղինակներից և կու տեղ իր ինքնուրոյն ստեղծագործութ նրանով է յայտարարում, որ վկացում է նորքը ընդունում է այս ինչ զիտականի կարու Ոչինչ բան չէ սլարդվում, դարձեալ բամբ մնում է անյայտ, դարձեալ ենթադրական ում «թուելեաց երգերի» էութիւնը: Հետա կը մինէր խմանալ թէ ինչ պիտի անէր յօ ծագիրը, եթէ մինչև այդ տեսութիւնը ար ելը հրատարակված լինէր պ. Գ. Խալաթեանի ուսումնասիրութիւնը, ուր հին վիպասանութիւնը, պարերի մասին բոլորովին հակառակ իքներ կան... Հետաքրքիր է նաև իմանալ նշու միայն խորենացու երգերն են կազ հայ ազգագրութեան գոհարները... Նորույն յօդուածների մէջ է «Խծկօնք», մի ուակ տեղագրութիւն, որի մէջ բերված են որի արձանագրութիւնները: Պ. Լալայեան ա-

